Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

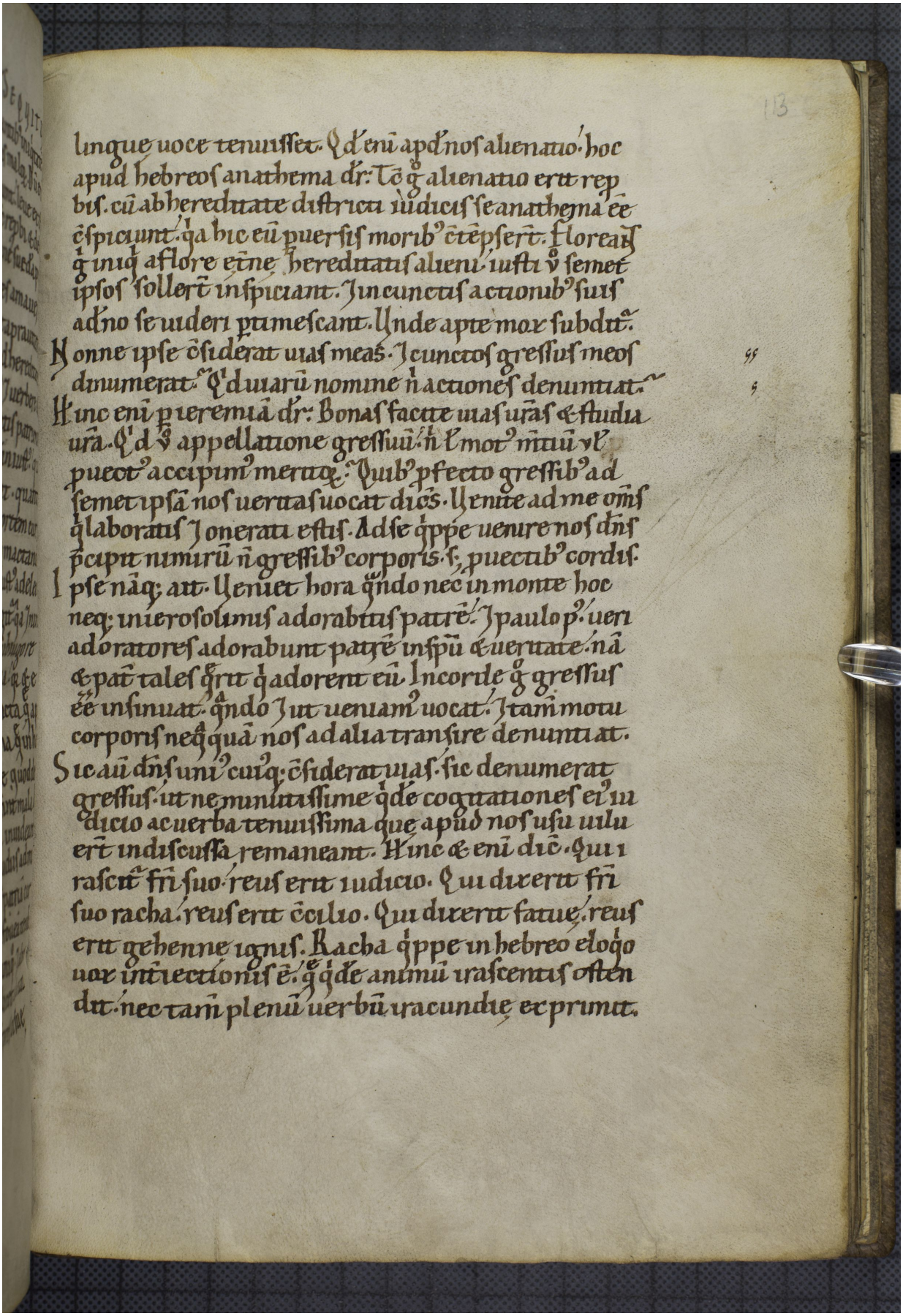

113

lingue uoce tenuisset. Qd enim apd nos alienatio hoc
apud hebreos anathema dr: Tō q alienatio erit rep
bis. cū abhereditate districti iudicis se anathema ēe
ēspiciunt. qa hic eū puersis moribꝰ ctēpserit. Floreat
q iniq aflore etne hereditatis alienū iusti v semet
ipsos sollertē inspiciant. In cunctis actionibꝰ suis
ad no se uideri ptimescant. Unde apte mox subdit.
Nonne ipse cōsiderat uias meas. Iuncctos gressus meos
dinumerat. Qd uiarū nomine n actiones denuntiat.
Hinc enim p ieremiā dr: Bonas facite uias uras & studia
ura. Qd v appellatione gressuū n l motꝰ mituū vl
puectꝰ accipim meritq. Quibꝰ pfecto gressibꝰ ad
semet ipsā nos uerta suocat dicēs. Venite ad me omes
qlaborati Ioneratī estis. Ad se qppe uenire nos dns
pcipit nimirū n gressibꝰ corporis s. puectibꝰ cordis.
Ipse nāq; ait. Veniet hora qndo nec in monte hoc
neq; in ierosolimis adorabitis patrē. Ipaulo pꝰ ueri
adoratores adorabunt patrē in spū & uertate. nā
& pat tales qrit q adorent eū. Incorde q gressus
ēe insinuat. qndo Iit ueniam uocat. Itam motu
corporis neq quā nos ad alia transire denuntiat.
Sic aū dns uniꝰ cuiq cōsiderat uias. sic denumerat
gressus. ut ne minutissime qdē cogitationes eiꝰ iu
dicio ac uerba tenuissima que apud nos usu uilu
erit indiscussa remaneant. Hinc & enim dicē. Qui i
rascit frī suo reus erit iudicio. Qui dixerit frī
suo racha reus erit cōcilio. Qui dixerit fatue reus
erit gehenne ignis. Racha qppe in hebreo eloqo
uox intiectionis ē. q qdē animū irascentis osten
dit. nec tam plenū uerbū iracundie exprimit.